

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 07/02

Meditaties: Deze meditatie staat ook online op <https://youtu.be/47bsPgmiRd8>

Nooit alleen

Meditatie door ds Jelle Brouwer (Predikant VPK Mechelen-Noord) en proponent Gijs Bleijenberg

Intro

“See me, feel me, touch me, heal me” – The Who

Welkom

Van harte welkom in onze online-viering.

‘Zie me, voel me, raak me aan, genees me.’ Deze tekst uit de rock-opera ‘Tommy’ van zo’n 50 jaar geleden vat treffend samen, waar de mensen dezer dagen naar hunkeren. Het corona-virus verhindert ons nog steeds om fysiek samen te komen en dat niet alleen in onze kerkdiensten. De vrees voor besmetting zet de toon van alle journaals en krantenberichten. Alleen al daarom zou ik het vanmorgen in onze dienst graag over iets anders hebben. Maar er is geen ontkomen aan. Ons leesrooster drukt ons er met de neus bovenop: ook nu moet het gaan over ziekte en eenzaamheid. Eén ding staat echter als een paal boven water: de God die ons vanuit de Schrift tegemoet komt is niet iemand die Zijn mensen aan hun lot overlaat. Hij kiest onze kant. En daarom beginnen we ook deze viering met de proclamatie van Zijn trouw:

Onze Hulp is in de Naam van de Heer,
Die hemel en aarde gemaakt heeft;
Die trouw blijft tot in eeuwigheid
En niet loslaat wat Zijn hand aan ons begon.

Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van Jezus Christus, onze Heer.
Amen.

Kyrie-gebed

Laat ons de Heer aanroepen voor de nood van de wereld,
En Zijn naam prijzen,
Want Zijn barmhartigheid heeft geen einde.

Wij roepen U aan,
vanwege al wat dreigt en drukt:
de macht van het geweld
het geweld van de macht
de angst voor de ziekte
die mensen zo machteloos maakt
de ziekte van de angst
die mensen drijft tot absurde daden
of verlamt tot een vleugelloos bestaan
erbarm U over allen.

Wij roepen U aan
voor al wie leeft in de leegte:
die geen zin meer ziet, geen zin meer heeft
geen doel meer kan ontwaren
die geen mens heeft, maat of makker
al wie pijn lijdt aan gemis
erbarm U over allen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 07/02

Beziel uw mensen
doe ze opstaan
als tekenen van uw Rijk
tekenen van hoop
en laat uw aarde weer worden tot
een huis van warmte
een tuin van vrijheid
waar uw liefde overvloedig bloeit
erbarm U over allen.

Kelling

Met een beroep op uw beloften,
uw vasthoudendheid en trouw
roepen we tot U:
Heer, ontferm U over deze wereld.
Heer, ontferm U over ons.
Amen.

G.F.H.

Lied: Nu laat ons God de Here (NLB 863)

Nu laat ons God de Here
dankzeggen en Hem eren,
want goed zijn alle dingen
die wij van Hem ontvingen.

Want lijf en ziel en leven
heeft ons de Heer gegeven.
Hij zal ze ook bewaren
in allerlei gevaren.

Een arts is ons gegeven
die zelve is het leven:
Christus, voor ons gestorven,
heeft ons het heil verworven.

Hij heeft aan ons vergeven
de schuld en schenkt ons leven.
Bij U, o God, bezitten
wij schatten ongeweten.

Wij bidden U, Algoede:
wil altijd ons behoeden;
de kleinen en de groten,
houd ze in uw hart besloten.

Bewaar ons in uw waarheid,
geef ons op aarde vrijheid,
met alle mensen samen
uw rijk, Heer, te beamen.

Lezing: Marcus 1:29-39

Toen ze uit de synagoge kwamen, gingen ze rechtstreeks naar het huis van Simon en Andreas, samen met Jakobus en Johannes. Simons schoonmoeder lag met koorts in bed, en ze spraken met Jezus over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar hand vast en hielp haar overeind. Toen verliet de koorts haar, en ze begon voor hen te zorgen.

's Avonds laat, toen de zon al was ondergegaan, brachten de mensen alle zieken en bezetenen naar hem toe; alle inwoners van de stad hadden zich bij de deur van het huis verzameld. Hij genas vele zieken van allerlei kwalen en hij dreef veel demonen uit, maar stond ze niet toe om iets te zeggen, want ze wisten wie hij was.

Vroeg in de ochtend, toen het nog helemaal donker was, stond hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek om daar te bidden. Maar Simon en de anderen die bij hem waren, gingen hem vlug achterna, en toen ze hem gevonden hadden zeiden ze tegen hem: 'Iedereen is naar u op zoek!' Toen zei hij: 'Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen hier in de omtrek, zodat ik ook daar het goede nieuws kan brengen. Daarvoor ben ik immers op weg gegaan.'

In heel Galilea bracht hij het nieuws in de synagogen en dreef hij demonen uit.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 07/02

Lied: Iedereen zoek U, jong of oud (NLB 837)

Iedereen zoekt U, jong of oud,
speurend langs allerlei wegen:
kronkelig, vreemd of recht, vertrouwd -
Meester, waar kom ik U tegen?
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,
moe van onszelf en zonder kracht,
dorstend naar liefde en zegen.

Volgen wij, Heiland, niet uw spoor:
Laten wij anderen bloeden,
Geven wij pijn en angsten door -
Neem ons dan onder uw hoede.
Spreek uw genezend woord vol macht,
Dan krijgt ons leven nieuwe kracht.
Spreek, dan keert alles ten goede.

Heer, als ons denken U ontkent,
kan ons de leegte benauwen,
als onze hand Uw schepping schendt,
wilt U ons dan nog vertrouwen.
Twijfel of hoogmoed, onverstand,
neem ons, Uw mensen, bij de hand,
laat ons Uw schoonheid aanschouwen.

Koning, Uw rijk is zo nabij,
open mijn ogen en oren,
onrustig is mijn hart in mij,
totdat het nieuw wordt geboren.
Daarom zoekt U elk mensenkind,
zoek, herder, mij, opdat ik vind
en steeds meer bij U zal horen.

Meditatie

Gemeente van Christus, één van de meest diepgewortelde angsten van de mens is de vrees, door iedereen afgewezen te worden. Als er niemand is, die nog om je geeft, wat maakt het dan nog uit dat je er bent? Als er niemand is, die je zou missen, wat voor zin heeft het dan om te leven?

Verrassend genoeg komen we in onze schriftlezing het tegenovergestelde tegen. Jezus zoekt de eenzaamheid op omdat Hij zo populair is geworden dat alle mensen naar Hem op zoek gaan. Hij is dan ook in staat om bijzondere dingen te doen. Mensen die ziek zijn worden genezen en demonen uitgedreven. Nou, iedereen die ooit van zijn of haar dokter te horen heeft gekregen 'Je moet er maar mee leren leven', weet tot hoever je dan bereid bent te gaan om toch een medicijn te vinden. En nu lijkt het erop, dat deze Jezus het antwoord is op al hun problemen. Maar Jezus is daar zelf niet gelukkig mee. Hoe komt dat dan? Welnu, Jezus is uitgegaan om zijn boodschap te brengen. Goed nieuws wil Hij verkondigen. De nabijheid van Gods Koninkrijk wil Hij uitroepen. Er zal een nieuwe wereldwerkelijkheid aanbreken, waar alles geheeld zal zijn wat gebroken is en waar Gods wil voluit zal worden gerealiseerd. En iets van dat Rijk wordt nu al zichtbaar om Jezus heen. Vandaar ook al die genezingen - want in het evangelie is het onbestaanbaar dat God verantwoordelijk zou zijn voor alle ziekten die de mensen kwellen en eronder houden. Daarom horen we ook zoveel van die genezingen. Niet om te bewijzen, dat Jezus wel van goddelijke oorsprong moet zijn, maar om te laten zien dat de Heer Zelf aan de kant van de mensen staat, aan de kant van de lijdende mensen, om hen te bevrijden en op te richten en zo tot dank en lofprijzing te brengen. Dat is een belangrijk gegeven. Maar het is niet de kern van Jezus' zending. Sterker nog: het dreigt de eigenlijke boodschap in de weg te komen staan.

Want als Gods wil in de nabije toekomst voluit gerealiseerd zal worden, zullen de mensen wel moeten veranderen. Ze zullen zich opnieuw op God moeten richten ('bekering' noemt de Bijbel dat) en weer oog krijgen voor de nood van de medemensen, in plaats van alleen aan zichzelf te denken - een boodschap die nu nog even actueel is als toen. En nu lijkt het erop, dat de mensen wel naar Jezus willen komen, maar alleen als ze er zelf beter van worden. Zijn boodschap raakt hen niet echt. En laten we eerlijk zijn: het is pas tegen het eind van het evangelie dat echt duidelijk wordt, waar dat alles op uitdraait. Wat het betekent om volop de kant van God en de naaste te kiezen. Jezus heeft daarin geen concessies gedaan, maar het heeft Hem wel aan het kruis gebracht. En daaraan zie je, wat er nu op het spel staat. Want de kern is niet, dat Jezus genezende gaven heeft en aan ieder die Hem volgt een moeiteloos

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 07/02

bestaan wil bieden.

De boodschap van ommekeer is niet maar bijzaak, iets wat je dan maar op de koop toe moet nemen als je door Hem geheeld wilt worden om vervolgens weer gewoon over te gaan tot de orde van de dag. Die boodschap is het springende punt.

Want heelheid kun je niet splitsen in een lichamelijk en een geestelijk deel. God zoekt het goede voor de hele mens en voor alle mensen. Hij wil niet alleen dat we lichamelijk gezond zijn - dat ook - maar Hij wil ook ons hart genezen, zodat we niet langer alleen op onszelf gericht zijn. Maar dat kan alleen, als we Hem daar de kans toe geven. En dat kan betekenen, dat we - in het voetspoor van Jezus - ons gemakkelijk en moeiteloos bestaan vaarwel moeten zeggen om echt God en elkaar ten dienste te staan. Om voor elkaar te zorgen - zoals de schoonmoeder van Petrus voor Jezus en Zijn metgezellen zorgt zodra zij van haar koorts genezen is.

Eigenlijk is het best bijzonder, wat we in het evangelie lezen. Wij zijn gewend aan een wereld waarin de viezigheid en het kwaad altijd aan het langste eind trekken. Als een wit kledingstuk in contact komt met iets vuils, komt er een vlek op. Als een zieke in contact komt met een gezond iemand, wordt die laatste besmet en krijgt de ziekte ook. Rondom Jezus zien we nu het omgekeerde gebeuren. Zijn reinheid blijkt machtiger dan de viezigheid van de wereld. Zijn zuiverheid is aanstekelijk en maakt de mensen om Hem heen puur. Wie met Hem in contact komt, wordt van zijn of haar kwalen genezen. Dat is een teken van dat komende Koninkrijk, waar de rol van het kwaad uitgespeeld zal zijn en alle mensen delen in Gods gerechtigheid.

En hoe verhoudt zich dat alles dan met de pandemie die vandaag de dag onze wereld teistert? Als dat iets kwaads is dat God niet wil, waarom maakt Hij er dan niet simpelweg een eind aan? Dat is geen gemakkelijke vraag. We kunnen tenslotte niet Gods gedachten lezen. Maar misschien is het toch wel het begin van een antwoord als we ons realiseren dat Hij ons niet wil dwingen. Zeker als het tenslotte gaat om een genezing van de hele mens, een hernieuwde toewending naar God en naar elkaar en een andere manier van leven, dan is dat iets waar we zelf voor moeten kiezen. Misschien is dat ook wel de reden dat God maar zelden werkt buiten de mensen om. Zijn liefde en zorg kunnen we herkennen in de inzet van artsen en verpleegkundigen en ook in de toewijding van de onderzoekers die aan de verschillende vaccins hebben gewerkt. Geen wonder dan ook dat een collega van mij het weigeren van zo'n vaccin vond neerkomen op een gebrek aan dankbaarheid tegenover God Zelf. In elk geval komt het mij voor, dat we ook God dankbaar mogen zijn, dat we de mogelijkheden hebben om het virus eronder te krijgen en de beperkingen van deze tijd binnenkort achter ons te kunnen laten.

Want voor veel mensen is het ergste van deze periode nog niet eens de vrees om ziek te worden, maar de eenzaamheid die ontstaat door de veiligheidsmaatregelen. Elkaar niet in het echt te kunnen spreken en aanraken, en daardoor niet voluit te kunnen leven. Want een mens is er niet voor gemaakt om alleen te zijn. Een mens is erop gebouwd om in contact te staan met anderen. Maar daarbij kunnen we ons toch ook laten bemoedigen door een van de laatste verzen van onze lezing, waar staat dat Jezus naar een eenzame plek liep om daar te bidden. Kennelijk heeft Hij het zelfs nodig om zich af te zonderen, om zich even uit het gewoel en de drukte terug te trekken om alleen te zijn, alleen met zichzelf en met Zijn Vader. En dat mag ook voor ons een troost zijn: ook in de eenzaamheid, ook in het isolement zijn we nooit helemaal alleen. Het is geen volstreekte leegte. Want God is daar ook. Hij die ons niet in de steek zal laten, wat er ook gebeurt. Hij die om ons geeft, die voor ons wil zorgen als een vader voor zijn kinderen. We hoeven nooit bang te zijn, dat ons leven zijn zin verliest omdat er niemand aan ons denkt, want Hij is ons nabij en nodigt ons uit om met Hem op pad te gaan,

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 07/02

dat Koninkrijk tegemoet waar aan alle kwaad en moeite een einde komt. Hij roept ons op om ons op Hem te richten en voor elkander in te staan en om zo, als geheelde mensen, de dankbaarheid voor Zijn goedheid en de lof voor Zijn grote daden in de wereld gaande te houden.

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Lied: Loof de koning, heel mijn wezen (NLB 103c: 1,3,4)

1. Loof de Koning, heel mijn wezen,
gij bestaat in zijn geduld,
want uw leven is genezen
en vergeven is uw schuld.
Loof de Koning, loof de Koning,
tot gij Hem ontmoeten zult.

3. Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons,
Hij kent onze broze kracht.
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons
van de boze en zijn macht.
Looft uw Heiland, looft uw Heiland,
die het licht is in de nacht.

4. Snel vergaan de mensenkindren
als de bloemen op het veld.
God alleen is onverminderd
steeds dezelfde sterke held!
Looft de Heer van dood en leven,
Hem die onze dagen telt.

Voorbeden

Trouwe Hemelse Vader, Sterke God,
Wij danken U voor de ritme van het leven.
Dagen, maanden, jaren, U heeft het geschapen.
U houdt ons, kwetsbare mensen als wij zijn, in Uw Vaderlijke hand.
Daar danken wij U voor.

En toch komen we ook bij U.
Omdat we ons zorgen maken over ons leven.
Er is onrust en zoveel verwarring.

De afgelopen week steeg het aantal corona besmettingen.
We raken moe en uitgeput.
Kennen mensen met covid-19.
Of we zitten eenzaam en alleen thuis
Wilt U deze momenten aangrijpen,
Zodat we U werkelijk kunnen ontmoeten.
Dat we onze focus kunnen richten op U.

We bidden voor Myanmar.
Waar onvrede regeert en het leger heeft ingegrepen met een staatsgreep.
Geef orde en vrede in dit arme land, waar al zoveel geleden wordt.

Wij bidden voor Uw kerk, dat zij een blijvende getuigenis mag zijn van het Evangelie.
Laat ons niet verslappen nu we kerk moeten zijn op het internet
En even niet bij elkaar kunnen komen.
Geef ons moed om vol te houden.

Heer, er is zoveel in ons hart.
Waar we U voor danken of met U willen delen.
Hoor ons in stilte aan.

(stil gebed)

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 07/02

Bidden wij het gebed dat wij hebben geleerd:

Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede,
gelijk in de hemel alsook op aarde.

Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van den boze.
Want van U is het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid
tot in der eeuwigheid.
Amen.

Slotlied: Wat vlied' of bezwijk', getrouw is mijn God (LvdK 470: 1-3)

1. Wat vlied' of bezwijk', getrouw is mijn God,
Hij blijft aan mijn zij in 't wisselend lot;
moog 't hart soms ook beven in 't heetst van de
strijd,
zijn liefd' en ontferming vertroosten altijd.

2. Verleid door het kwaad dat steeds mij belaagt,
gefallen in schuld, door wroeging geplaagd,
vertrouw ik slechts Hem, die mij leidt door zijn
Geest,
mijn zonden vergeeft en mijn smarten geneest.

3. Als God mij vertroost, is 't kruis niet te zwaar,
dan ken ik geen vrees in 't bangste gevaar,
dan win ik al strijdend vertrouwen en kracht
en zing ik mijn psalmen in duistere nacht.

Zegen

Wilt dan leven als kinderen van God,
delend in Zijn zorg,
geborgen in Zijn trouw.
Gaat heen in vrede,
dragend en uitdragend de zegen van God:

De genade van onze Heer Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap van de Heilige Geest
zij met u allen.

AMEN.